

Sygn. akt V CSK 435/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa M. K.

przeciwko W. G. i E. Ł.-G.

o pozbawienie wykonalności i stwierdzenie nieważności umowy,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 kwietnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 3 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć. Tymczasem Sąd Najwyższy wyjaśnił już kryteria, jakimi sąd powinien kierować się oceniając czynność prawną dokonaną pomiędzy pełnomocnikiem a osobą trzecią pod kątem jej sprzeczności z zasadami współżycia społecznego (zob. wyrok z 21 marca 2013 r., II CSK 458/12, nie publ.), do których sąd orzekający w sprawie odniósł się w uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).